

Digitális haiku

PRÓZA - LXVII. évfolyam, 18. szám, 2023. május 5.

(1) A vágy tinktúrája. Boldogtalan, rózsaszín háttér, tojástartó-fal. Várja a versszakör tagjait egy posztmodern üveg tanteremben. Ma az Örökkévalóról fogok nektek mesélni. Arról a személyről, aki létezés nélkül van. Ahogy Ő izeg-mozog, az nem létezés, hanem a jelenlét olyan módja, ami dimenzió nélküli. Volt és lesz. Azaz, már az idő előtt létezett, és egyszer csak gondolt egyet, kívül a minden világán, és teremtett egy multiverzumot. A falióra fűttyent: ámen.

Felírja a táblára az igét. „Mindent szépen csinált az Ő idejében, e világot is adta az emberek elméjébe, csak hogy úgy, hogy az ember meg nem foghatja mindazt a dolgot, amit az Isten cselekszik kezdettől fogva mindvégig”, *Prédikátor könyve*, 3, 11. Közben érkezik Adri és Adél. Filmet nézünk, *Veronika kettős élete*.